

[A. C. Normann.]

foreligger forslag om, med en lov, der imødekommer behovet på civilforsvarsområdet. Jeg forstår på den højtærede statsministers skriftlige fremsættelse, at det også er under overvejelse.

Med disse bemærkninger skal jeg på det radikale venstres vegne anbefale lovforslaget til en velvillig udvalgsbehandling.

Kristian Kristensen: Skulle det værste ske, må vi være så forberedt, som det er praktisk muligt, bl. a. med hensyn til at holde de funktioner, der er nødvendige for befolkningens velfærd, intakte og i gang i videst muligt omfang, og det er netop dette, det foreliggende lovforslag tager sigte på. Jeg betragter det imidlertid som en udpræget bemyndigelseslovgivning; når jeg f. eks. ser på § 4, stk. 1, kan jeg ikke lade være med at spørge mig selv, om ikke det vil være nødvendigt nærmere at fastsætte rammerne for, i hvor vidt omfang og under hvilke omstændigheder man kan gribe ind over for den enkelte borger med krav over for ham i fredstid. Det er sådanne enkeltheder, som det kan være på sin plads at få drøftet i det udvalg, der bliver nedsat, men jeg kan i øvrigt tilsige mit partis velvillige støtte til lovforslagets gang gennem tinget.

Fuglsang: En af de ting, militaristisk indstillede kræfter altid har drømt om, og som f. eks. trådte stærkt frem under sidste krig, er tanken om den totale krig, altså en tilstand, hvor alle nationens menneskelige og økonomiske hjælpemidler, råstoffer, dens hele produktions-, transport- og kommunikationsapparat bliver underordnet militærets interesser; fordi man vidste, at store dele af befolkningen var imod krig, blev også domstole — af hensyn til opretholdelsen af ro og orden — administration og politiske rettigheder dengang indpasset på samme linje, og ligeledes kom også den psykologiske påvirkning og propaganda til at spille en meget stor rolle.

Det er klart, at det først er under en krig, noget sådant når sit højdepunkt, men — og det gælder alle grene — vi møder det jo også i fredstid. Derfor finder vi overstatistisk set en økonomisk parallel mellem NATO, Marshallplan og de forskellige markedsplaner, der er fremme i tiden. Derfor ser

man i NATO-landene, hvordan valglovene forfuskes, hvordan demokratiet undergraves, således som det sker i Frankrig og i nogen grad i Vesttyskland, Italien o. s. v. Derfor ofrer stormagterne millionbeløb på deres propaganda såvel over for andre lande og deres borgere som over for deres eget land, hvis befolkning i høj grad tvivler om værdien af de meget tyngende militærudgifter, en propaganda, hvori det psykologiske beredskab bl. a. går ud på at miskreditere og på forhånd umuliggøre forslag, som kunne føre til afspænding, nedrustning, militær udtynding o. s. v. og — som det ærede medlem hr. Vagn Bro sagde — føre til svækkelse af befolkningens forståelse af forsvarsmæssige foranstaltningers nødvendighed.

Det lovforslag, vi her behandler, passer smukt ind i en sådan politisk ramme, og min stilling til dette lovforslag skal der i hvert fald ikke være nogen tvivl om. Jeg og mit parti vil gå imod det.

Det siges i lovforslagets § 1, at lovens formål er at fremme landets samlede forsvar, herunder at sikre opretholdelse i krigstid af regeringens funktioner og af den statslige og kommunale forvaltning, opretholdelse af ro og orden, styrkelse og udnyttelse af landets produktionssevne og transport- og kommunikationsapparat samt sikring og fordeling af forsyninger af enhver art. Lad nu være, hvad der kan være nødvendigt i krigstilfælde, men afgørende og betænkeligt bliver det straks, når man kommer til § 2, efter hvilken det påhviler de enkelte ministre, hver inden for sit administrationsområde, ikke alene — som det ærede medlem hr. Per Hækkerup gentagne gange sagde — at planlægge, men også at „træffe de foranstaltninger, som til enhver tid måtte være påkrævet“. Af sådanne foranstaltninger nævnes f. eks. i § 3, stk. 2, at tjenestemændenes forpligtelser kan udvides faktisk uden grænser, i hvert fald fastsætter lovforslaget ingen grænse. Og på samme måde giver § 4, stk. 1, adgang til en næsten ubegrænset ekspropriation. Det virker på den baggrund ganske pudsigt, at en sådan lov kan møde den anbefaling her i tinget, som den har gjort, ikke mindst på baggrund af denne ekspropriationsret, når man ser, hvordan samme kredse ubøjeligt står fast på den private ejendomsret, når det